Dosarul nr.5r-3470/2025
4-25081389-12-5r-09062025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

26 decembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sed. Ciocana
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Dumitru Bosîi
Grefier Virginia Guțan, Dumitrița Obreja

În lipsa: persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Țurcan Raisa, agentului constatator Curajos Victoria, procedura de citare fiind respectată

examinând în şedinţă judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționara Țurcan Raisa împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 840574 din 18.04.2025, încheiat în privința cet. Țurcan Raisa, născută la ***** IDNP: ***** în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

a constatat :

La data de 18 aprilie 2025, agentul constatator Curajos Victoria, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 840574 în privința cet. Țurcan Raisa în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada 01.01.2024 -22.10.2024 prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul ”PSB” a Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valuta(ruble rusești F.Rusă) care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării sau nexercitării unor drepturi electoraleîn contextual scrutinului electoral și al Referendumului republican constitutional din toamna anului 2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. Țurcan Raisa, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 19 mai 2025, contravenienta Țurcan Raisa a depus la autoritatea din care face parte agentul constatator o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În argumentarea contestației sale, petiționara a pledat nevinovată, negând faptul că a primit careva bani în legătură cu exercitarea/ neexercitarea drepturilor electorale. A mai explicat procesul-verbal și decizia de sancționare fiind examinate în lipsa acesteia.

În ședință

Petiționara Țurcan Raisa, fiind citată legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată din motive necunoscute instanței. În condițiile enunțate, conducându-se de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa petiționarei..

Agentul constatator Curajos Victoria, fiind citat legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată din motive necunoscute instanței. În condițiile enunțate, conducându-se de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa agentului constatator.

Aprecierea instanţei:

Examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanța apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieșind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art.447[1]alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 18.04.2025, în lipsa contravenientei Țurcan Raisa, la 07.05.2025 fiind recepționat procesul-verbal cu privire la contravenție prin intermediu oficiului poștal conform ștampilei. La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 19.05.2025. În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționară.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului *****din 19 mai 2025, prin care se confirmă că Țurcan Raisa a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituţiei Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenţiei Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în titlul I al Convenţiei. Această obligaţie trebuie respectată de către toate instituţiile statale, de către puterea executivă a statului, însă şi de puterile legislativă şi judecătorească, precum şi de către toate persoanele care acţionează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții".

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale" (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 18 aprilie 2025, agentul constatator Curajos Victoria, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 840574 în privința cet. Țurcan Raisa în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în perioada 01.01.2024 -22.10.2024 prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" a Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valuta(ruble rusești F.Rusă) care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane, în scopul exercitării sau nexercitării unor drepturi electoraleîn contextual scrutinului electoral și al Referendumului republican constitutional din toamna anului 2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet. Țurcan Raisa, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37500 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decît infracțiunea, săvîrșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin. (1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet. Țurcan Raisa în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 840574 din 18.04.2025, în original; un extras fără act de însoțire; raport din 10.04.2025; înștiințare/solicitare din 08.04.2025; încheiere Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 01.04.2025.

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin. (1) Cod contravențional.

Ab initio, în vederea respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.

Din accepțiunea prevederilor art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Acestea fiind clarificate, instanța accentuează că orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa; să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 840574 din 18.04.2025, instanța evidențiază că, autoarea contestației a obiectat față de mențiunile efectuate de agentul constatator la rubricile ”Timpul săvârșirii”, ”Locul săvârșirii”, precum și descrierea faptei contravenționale în sine.

În acest context instanța ține cont de prevederile art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora: Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; (…).

Autoarea contestației a solicitat *inter alia* declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, invocând incorectitudinea și incoerența datelor consemnate la rubricile antereferite.

Însă instanța de judecată respinge respectivele argumente, așa cum, potrivit art.445 din Codul contravențional, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Corespunzător, instanța nu întrevede careva temeiuri dintre cele indicate la alin.(1) din articolul precitat, pentru a declara nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, doar neconsemnarea datelor în cauză poate determina nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu și consemnarea eronată a acestora.

Astfel, la caz, agentul constatator a consemnat unele date, însă temeinicia și concordanța acestora în raport de fondul cauzei, va fi analizată de instanța de judecată în cele ce succedează.

În subsidiar, instanța va verifica temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.*

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.

De caz, nici procesul-verbal, nici înscrisurile însoțitoare nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. art. 47[1] Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentei, constituie *pretinderea* personal prin mijlocitor a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Transpunând elementele de analiză de celalte supra, la circumstanțele factuale ale speței, în condițiile în care petiționara neagă vinovăția, poziție susținută constant de Țurcan Raisa atât la faza de examinare a cazului de către agentul constatator, cât și în actuala procedură judiciară, instanța de judecată apreciază cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina petentului, că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator în procesul-verbal cu privire

la contravenţie contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo.*

În atare condiții, instanța constată că agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională *doar în baza propriilor presupuneri,* nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăţia petiționarei Țurcan Raisa.

În mod special, instanța de judecată relevă că, nici conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, și nici înscrisurile însoțitoare ale acestuia, nu permite instanței de judecată să conchidă că, Țurcan Raisa a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că Țurcan Raisa ar fi pretins careva mijloace bănești (circumstanțele concrete care ar defini timpul exact, locul, acțiunile/ inacțiunile concrete ale făptuitoarei și legătura lor cu cauza penală din care a fost autorizată folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigație).

Cât privește fișa anexată cu datele de identitate ale petiționarei, instanța notează că acest extras nu este însoțit de niciun act de ridicare, și eventual de examinare, pentru a defini proveniența și relevanța lui pentru învinuirea adusă pe caz lui Țurcan Raisa.

Cu referire la celelalte ordonanțe, încheieri și mandate judecătorești anexate la materialul contravențional, instanța de judecată observă că *în niciuna dintre aceste acte nu este menționată nemijlocit făptuitoarea/petiționara Țurcan Raisa (nefiind examinată și nici demonstrată legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale), acestea constituind în fapt niște acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă, rezultatul măsurilor speciale de investigații nu a fost nici prezentat la materialele dosarului contravențional, și subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz lui Țurcan Raisa.*

De asemenea, încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, de rând cu ordonanțele procurorului, toate adoptate în cauza penală nr. 2023970322 nu reprezintă mijloace de probă, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfășurare a investigațiilor și garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile aduse pe caz lui Țurcan Raisa.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, și nici în sensul instituit de art.425 alin. (2) Cod contravențional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, și respectiv cea contravențională. De asemenea, ele nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția făptuitoarei.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin.(2) Cod contravențional), dar în speță nu au fost administrate atare înscrisuri *(proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, după caz purtătorii de informații, rapoarte de conținut, etc.)*.

Aprecierea instanței derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigații și constatarea lipsei necesității prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, ofițerul de investigații desemnat pentru efectuarea acesteia întocmește un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigații, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenționale. Prin urmare, nu poate fi apreciată nici pertinența, relevanța și utilitatea ordonanțelor și încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravențională de referință.

În sinteza circumstanțelor analizate supra, instanța de judecată conchide că nu a fost administrată nicio probă legală din care ar rezulta că numita Țurcan Raisa a pretins personal prin mijlocitor mijloace financiare în scopul exercitării sau al neexercitării unui drept electora, învinuirea formulată purtând un

caracter convențional și care nu reflectă aspectele de fapt avute în vedere in concreto de agentul constatator.

De altfel, neindicarea faptei contravenționale in concreto și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei aduse împotriva sa, drept garantat de art. 6§3 lit. a) CEDO.

*Concomitent, așa cum garanțiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile și pentru procedurile contravenționale, instanța reține că din accepțiunea art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, i*nstanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Subsumând elementele de analiză relatate supra, instanța reiterează că procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

Este indubitabilă forța juridică specifică actului administrativ, grefată pe prezumția emiterii acestuia în acord cu toate condițiile legale, prezumție care îmbracă trei „dimensiuni” – de legalitate, de veridicitate, respectiv de autenticitate.

Prezumția de veridicitate (temeinicie) reprezintă o presupunere relativă a conformității aspectelor menționate în cadrul actului administrativ cu implicațiile realității factuale la care actul se referă.

În doctrină și practică a fost statuat constant că prezumția antereferită își găsește deplină aplicabilitate inclusiv pe tărâmul ilicitului contravențional, fiind o trăsătură esențială a proceselor-verbale de constatare a contravenției, privite ca acte administrative *ut singuli*.

Cu toate acestea, prezumției de veridicitate îi este susceptibilă a se opune **prezumția de nevinovăție** a contravenientului.

Constituind garanția procesuală principală a dreptului la apărare, prezumția de nevinovăție, consacrată inițial la nivel internațional în art. 9 din *Declarația universală a drepturilor omului și cetățeanului* din 1789 și ulterior în art. 6 par. 2 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului,* reglementează, în esență, dreptul unei persoane de a fi considerată nevinovată până la stabilirea în mod legal a vinovăției sale.

Este important a reține că, de principiu, respectarea acesteia presupune întrunirea a 3 condiții *cumulative*, respectiv *(i)* autoritățile să nu pornească de la prejudecata vinovăției beneficiarului acestei prezumții, *(ii)* sarcina probei să incumbe celui ce acuză, adică organelor statului, astfel că revine întotdeauna autorităților obligația de a stabili vinovăția, cel acuzat neavând îndatorirea de a furniza probe pentru a-și demonstra propria nevinovăție, precum și că *(iii)* orice dubiu sau îndoială rezonabilă profită subiectului pasiv al procedurii de tragere la răspundere.

Aşadar, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere (contestație) împotriva acestuia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură.

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În concluzie, instanța de judecată apreciază că, acuzația adusă lui Țurcan Raisa de comitere a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că Țurcan Raisa ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravențional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționara Țurcan Raisa împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 840574 din 18.04.2025, încheiat în privința cet. Țurcan Raisa, născută la ***** IDNP: ***** în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Țurcan Raisa, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravenţional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator Curajos Victoria, seria MAI06 840574 din 18.04.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui Țurcan Raisa, sub formă de amendă în mărime de 750 (șaptesute cincizeci) unități convenționale, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Ciocana.

Preşedintele şedinţei
Judecătorul **Dumitru Bosîi**